

31 lipca – komentarz do 2 czytania
(Kal 3, 1-5, 9-11)

Zakon na świecie

Chyba każdy z nas w życiu odczuwał to, o czym tak pojemnie powiedział jeden z największych nauczycieli Kościoła wschodniego św. Grzegorz Teolog: „Jedno nakazuje mi ciało, drugie – przykazanie; jedno – Bóg, drugie – zazdrośnik; jedno – czas, a drugie – wieczność”. Dlatego czytanie z Listu do Kolosan wydaje się niezwykle istotne dla każdego chrześcijanina. Wzywa nas do tego, co w tradycji kościelnej nazywa się wyrzeczeniem lub walką z pożądaniem: „Zadajcie więc śmierć temu, co jest przyziemne w członkach: rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem” (Kol 3, 5).

□□□ Od pierwszych wieków chrześcijaństwa wierni starali się jak najdokładniej przestrzegać rady apostoła. Tak powstał zakon, który w Kościele wschodnim zajmuje szczególnie ważne miejsce. Nauczyciele życia zakonnego zachęcali swoich wyznawców do radykalnego wypełniania przykazań ewangelicznych. „Nie można uznać za cel pobożnego życia ukrycie lenistwa lub ucieczkę od trudności. Przeciwnie, życie zakonne jest okazją do nieustannej walki, wielkiej pracy i cierpliwości w próbach” – napisał św. Wasyl Wielki. Niektórzy uważają, że zakon jest ucieczką od życia. To jednak nieprawda. W samotności asceci przygotowywali się do bardziej owocnej służby bliźniemu – słowem, radą, modlitwą. Nie bez powodu wielu zakonników często zostawało biskupami, jak na przykład nasz święty Cyryl Turowski. Część swojego życia spędził w „filarze” – małej wieży, gdzie modlił się i studiował Słowo Boże, a następnie prowadził Kościół w jednym z najstarszych białoruskich miast.

□□□ Asceza jest przywilejem nie tylko dla zakonników. Wielu ojców-pustelników wezwało swoich wyznawców do bycia „zakonnikami na świecie”. A dzisiaj każdy z nas na swoim „froncie” zмага się z rozpustą, pożądliwością lub chciwością. Doświadczenie zakonne uczy nas: aby osiągnąć sukces w walce z pożądliwością, należy postawić modlitwę na pierwszym miejscu,

ponieważ doskonałość chrześcijańska nie jest wynikiem refleksji filozoficznej, ale naszego przebywania z Bogiem.